

Full diocesà

28 de juliol del 2019

p4 – Autem: un lideratge a l'estil de Jesús

p7 – La Bíblia en més de 1900 llengües

«Manada»

L'ús periodístic, en les xarxes socials i en el llenguatge popular de la paraula castellana «manada», que podríem traduir per *bandada*, d'un temps ençà va més enllà de definir un estol d'animals depredadors. Anàlogicament també es refereix a un grup d'homes que tenen com a objectiu realitzar una violació col·lectiva. Una espantosa pràctica que ha causat alarma social i que darrerament ha tingut com a epicentre la ciutat de Manresa.

Sens dubte el cas de les bandades implica un dels més alts nivells de violència sexual que es poden realitzar, però que no ens han de fer oblidar que l'agressió a la dona sol tenir, molt més sovint, nivells molt més quotidians i petits, de paraula o obra. No els hauríem de tolerar mai. Ens diu el Papa: «La vergonyosa violència que de vegades s'exerceix sobre les dones, el maltractament familiar i diferents formes

d'esclavitud no constitueixen una mostra de força masculina sinó una covarda degradació» (*Amoris laetitia*, 54).

Mai no es podrà expressar amb paraules el que suposa una violació per a una dona: la ferida que es realitza a la seva dignitat, intimitat i integritat, i les conseqüències, en els àmbits psicològic i existencial, que es poden arrossegar tota la vida.

Les bandades no neixen del no-res, neixen d'una visió retorçada, que converteix en un objecte la dona i que n'anul·la la dignitat. Una visió que és alimentada per estereotips culturals, musicals, publicitaris i pornogràfics i que necessita, més enllà de la mobilització popular i de l'actuació rigorosa del sistema penal, un renovat esforç per humanitzar les relacions interpersonals, que sempre haurien d'estar basades en el respecte i la dignitat de tota persona.

«Molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen»

Diumenge XVII durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que sóc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

(18,20-32)

Salm responsorial

Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.
(Salm 137)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també va ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres

éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

(2,12-14)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoïnis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? Obé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.»

(11,1-13)

«Truqueu, i Déu us obrirà»

Demandar, cercar i trucar

Jean Hakolimana, prev.

Els evangelis van recollir unes paraules de Jesús que devien quedar gravades en la memòria dels seus oients, no solament pel seu contingut, sinó sobretot pel seu vincle amb l'estil de vida del Mestre. Ell que no tenia on reposar el cap, va afrontar el repte de demanar una mica de menjar, buscar allotjament o trucar a una porta. Podem aprendre molt d'ell per a afrontar aquests temps de crisi i desconcert que vivim en l'Església. Ens ensenya la confiança, no com una actitud ingènua del qui es tranquil·litza esperant temps millors. Menys encara com una postura passiva i irresponsable, sinó com un no desconnectar de l'auxili que ve de Déu. En aquest camí, Jesús recomana tres passos: demanar, buscar i trucar.

Demanar implica una cura d'humilitat, l'autoconsciència d'allò que necessitem rebre d'un altre i que no podem aconseguir amb el nostre propi esforç. Encertar qui és aquest «altre» és fonamental. No n'hi ha prou amb deixar de banda l'orgull i l'autosuficiència. Cal orientar la confiança en el Pare. Seria deplorable afrontar el nostre present demanant al món una protecció que només ens pot venir del Pare. El segon pas és buscar. És molt més que demanar. És implicar-nos, fer passos per avançar. Caminar per la vall tenebrosa no és cap novetat per a l'Església. El cas estrany és no mobilitzar-nos per buscar junts camins nous a fi de sembrar l'Evangeli en la cultura actual. En tercer lloc, Jesús recomana trucar, encertant a quina porta creiem trobar bon acolliment. El més greu no són les contradiccions, conflictes i interrogants del món actual que hem d'afrontar. L'error seria pretendre fer-ho sense cridar Déu, ni que fos per dir-li: «Per què ens heu abandonat?»

La imatge

Jesús ha ensenyat un model de pregària al Pare. Aquesta pregària té uns continguts; i ha de ser sostinguda per una actitud semblant a la de l'home que va a buscar pans a casa del veí a mitjanit, i els obté.

L'orant ha de ser insistent i inoportú, no s'està còmode al sofà, sinó que cerca, truca, demana sense treva. Àdhuc demana l'Esperit, el do més preuat que recull tots els altres.

Jesús (1440). Jan Van Eyck

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

29 dilluns

—Santa Marta de Betània
Ex 32,15-24.30-34/Salm 105/
Jn 11,19-27 o bé Lc 10,38-42

30 dimarts

—Sant Pere Crisòleg
—Sant Abdó i Senén (Nin i Non)
Beat Francesc Xavier Ponsa i companys màrtirs
Ex 33,7-11; 34, 5b-9.28/Salm 102/
Mt 13,36-43

31 dimecres

—Sant Ignasi de Loiola
Ex 34,29-35/Salm 98/Mt 13,44-46

1 dijous

—Sant Alfons Maria de Ligori
—Sant Fèlix Africà (Feliu)
Comença agost, mes consagrat al Puríssim Cor de Maria
Ex 40,16-21.34-38/Salm 83/
Mt 13,47-53

2 divendres

La Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula
Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37/
Salm 80/Mt 13,54-58

3 dissabte

—Santa Lídia
Lv 25,1.8-17/Salm 66/Mt 14,1-12

4 diumenge XVIII de durant l'any / Cicle C

—Sant Joan Maria Vianney
—Sant Ruben
Coh 1,2; 2,21-13/Salm 89/Col 3,1-5.9-11/Lc 12,13-21

Projecte Autem: un lideratge a l'estil de Jesús

M. Teresa Valero i Melgosa – Responsable d'Autem

Ara fa un cert temps, fruit de la nostra experiència evangelitzadora i veient la necessitat que les nostres comunitats parroquials recuperin la seva identitat missionera, va néixer en el nostre bisbat un projecte que mira d'ajudar el rector en el canvi de paradigma necessari per a regir aquestes renovades parròquies. Així ha nascut Autem, paraula llatina que en destaca una altra i que aquí vol significar «aixeca't, mou-te, no et quedis aturat davant la gran secularització de la nostra Església». Autem és un projecte que engloba diferents programes, el de lideratge sacerdotal i el de lideratge dels laics que formen l'equip del sacerdot; també té previst un acompanyament integral en el procés de conversió pastoral de les parròquies i monogràfics per tal de complementar aquests programes.

El bisbe Xavier dóna suport personalment a aquest projecte i imparteix algunes de les ponències. L'equip d'Autem és format per especialistes en conversió pastoral i diversos *coachs* professionals amb un itinerari cristià molt ferm. Autem imparteix els programes a Barcelona i està obert a preveres de tot Espanya. En aquests moments han passat pel programa sacerdotal 38 preveres, 2 bisbes i 1 seminarista. I estan rebent el programa per a laics Josuè, 32 laics.

Vivim en un entorn en constant canvi. La flexibilitat, aprenentatge i agilitat necessaris per a recuperar la nostra identitat missionera tan sols és possible a través del des-

envolupament de líders a l'estil de Jesús, que ajudin a formar una Església que solament es pot sostenir amb un fort compromís individual i d'equip. Autem ajuda els sacerdots a crear i consolidar aquesta renovada Església, proporcionant-los l'oportunitat d'un canvi profund en el seu ministeri i les eines necessàries per a transformar les seves parròquies. El programa sacerdotal està dissenyat seguint les sis dimensions de la formació segons el *Directori per al ministeri i la vida dels sacerdots*, núm.74.

El sacerdot que està en ple procés de transformació del seu lideratge necessita poder fer extensiva aquesta experiència als membres del seu equip i poder créixer junts per a fer possible la transformació de la parròquia. Així ha nascut el programa per a laics Josuè. El seu objectiu és conscienciar, formar i provocar un canvi de paradigma en el lideratge dels membres dels equips pastorals perquè puguin abonar i complementar la tasca del seu pastor en el procés de conversió pastoral de les seves parròquies i diòcesis. Josuè ens porta la imatge d'una de les persones que, al costat d'Aaron, sosté Moisès en la missió que Déu li encomana a la muntanya de l'Horeb. Josuè és una figura de suport constant durant el pas pel desert (amb els seus alts i baixos). La Paraula ens diu que Josuè va ser l'ajudant de Moisès en moltes ocasions. Així, doncs, Autem té com a missió ajudar a fer possible el somni de Déu quan diu a Jeremies: «Us donaré pastors com desitja el meu cor» (Jr 3,15).

15 anys de Catecolònies diocesanes

Equip de Catecolònies

Del 7 al 14 de juliol van tenir lloc les Catecolònies del nostre bisbat a la casa de colònies Els Clapers (Santa Maria d'Oló). Cinquanta-vuit nens i nenes de diferents indrets de la diòcesi i de Catalunya van poder participar un any més d'aquestes colònies acompanyats de catequistes, dos preveres, Mn. Xavier Romero i Mn. Abel Trulls, i també, alguns dies, del senyor bisbe. Alguns dels infants més grans (de 6è de primària a 2n d'ESO) van començar l'aventura uns quants dies abans amb una ruta que va començar el dimecres dia 3 de juliol a Montserrat. Dia a dia, anaven recorrent pobles –Sant Vicenç de Castellet, el Pont de Vilomara, Manresa, Navarcles i Artés–, fins a arribar a la casa de colònies. El diumenge l'aventura va començar per als qui no havien pogut anar a la ruta, els quals es van trobar a Manre-

sa, on, després de jocs de presentació, van poder conèixer la història de sant Ignasi de Loiola a la Cova, on va viure durant onze mesos entre els anys 1522 i 1523. Aquella mateixa tarda van arribar a la casa de colònies, on van viure una setmana conduïda per tres germans que tenien un misteri a resoldre: alliberar Yahvenji. Aquesta història de teatre va servir per a treballar catequèticament les fortaleses i debilitats personals, la confiança en Déu, el sacrifici que Jesús va fer morint en la creu, la missió dels cristians... Enmig de la setmana, el dimecres hi va haver una excursió a Sant Joan d'Oló, on sant Antoni M. Claret va començar les seves predicacions missioneres. Les colònies van acabar amb el dia de pares. Els familiars dels nens i nenes van participar d'una gimcana, van celebrar l'eucaristia i el dinar.

Notícies Breus

Mesos d'agost i setembre a l'Arxiu Diocesà

Us comuniquem que, enguany, l'Arxiu Diocesà estarà obert de l'1 al 14 d'agost, ambdós inclusivament, amb l'horari habitual:

- Dijous, divendres i dissabtes, de 9 a 14 h.
- Divendres i dissabtes, de 15 a 18 h.

En canvi, estarà tancat del 15 d'agost a l'11 de setembre.

Oficina d'atenció a les víctimes d'abusos sexuals

Des del Full Diocesà tornem a recordar que el bisbat de Solsona disposa d'una oficina d'atenció a les víctimes d'abusos sexuals a menors. Per a contactar-hi cal adreçar-se al correu electrònic abusos@bisbatsolsona.cat o bé al telèfon 677 830 503.

Messi, guanyador de la Pilota Educativa de Scholas

Redacció

Lionel Messi, un dels millors jugadors de la història, rebrà un trofeu molt especial. No es tracta d'una pilota d'or sinó d'una pilota de draps feta a mà per nois de Chicomo (Moçambic). Un guardó que representa el futbol en estat pur.

Scholas Occurrentes és una organització Internacional de dret pontifici present en 190 països i que a través de la seva xarxa integra més de 446.000 escoles i xarxes educatives.

La Copa Amèrica Educativa va culminar amb la votació dels nens i joves de les escoles de la xarxa mundial de Scholas Occurrentes. Aquestes integren més de 500.000 institucions i xarxes educatives de 191 països. Per a guanyar l'especial trofeu els candidats triats durant la Copa Amèrica havien d'haver estat exemplars en els valors de la proposta de la fundació FutVal: esforç, esperit solidari, honestat, identitat, resiliència, respecte i treball en equip.

El futbolista rebrà la Pilota Educativa, una pilota elaborada amb amor per nens pertanyents a la Missió de Muvamba (Moçambic).

La pilota que rebrà Messi va ser beneïda pel papa Francesc a Santa Marta, Ciutat del Vaticà, on va recordar que ell també, de nen, jugava amb una pilota de drap.

La immensa labor de Mans Unides

Mans Unides ha publicat la Memòria Institucional del 2018, en la qual ret comptes del treball realitzat en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament i la sensibilització. I és que el 2018 va ser un any en què es van recaptar fins a 47.248.884 €. El 87,4% d'aquests fons van provenir de fonts privades, principalment de les aportacions dels 73.381 socis i col·laboradors de l'organització, així com de col·lectes realitzades en parròquies i entitats religioses.

L'ONG de desenvolupament de l'Església catòlica a Espanya va aprovar l'any passat 564 nous projectes per un valor de 35.903.339 €, segons la Memòria. Una xifra que, al costat dels iniciats en anys anteriors, va superar els 900 projectes en execució en 54 països d'Àfrica, Àsia i Amèrica.

En paraules de Clara Pardo, presidenta de Mans Unides, «aquestes línies d'intervenció tenen resultats molt significatius en la vida de les persones i famílies que acompanyem».

La Bíblia en més de 1.900 llengües

Al Caixa Fòrum de Madrid

«La Bíblia. Un viatge per les llengües del món» reuneix la col·lecció d'exemplars de l'Antic i del Nou Testament procedents de tot el món que el col·leccionista andorrà Pere Roquet ha anat reunint des de 1995. Aquell any Roquet va iniciar aquesta fascinant col·lecció en la seva visita al poblat de Lokori, a Kènia. Allà, el pare Franco Moretti, un missioner combonià, li va regalar un Nou Testament escrit en turkana, una llengua nilòtica oriental parlada per gairebé un milió de persones.

Va començar llavors aquesta tasca, que al llarg de pràcticament vint-i-cinc anys l'ha portat a reunir exemplars de la Bíblia en més de 1.900 llengües diferents (amb un total de 1.593 volums). Totes s'exposen ara a

CaixaFòrum Madrid, en una mostra, d'accés lliure, que destaca les històries que s'amaguen rere les llengües en les quals estan escrites.

L'exposició ha estat organitzada per «la Caixa», amb la col·laboració de l'arxiprestat d'Andorra, propietari des del 2017 de la col·lecció de bibles després de la cessió de Pere Roquet, i del Govern d'Andorra, que n'és el dipositari i gestor. El fons està exposat de manera permanent al santuari-basilica de la Mare de Déu de Meritxell d'Andorra.

«La Bíblia. Un viatge per les llengües del món» es pot visitar fins a l'1 de setembre al CaixaFòrum de la ciutat madrilenya.

La Pel·lícula

Hamada

Dirigida per Eloy Domínguez Serén

Suècia, 2018

Documental que ens acosta a un poble sahrauí, exiliat al Sàhara. De fet, la paraula *hamada* en àrab vol dir «desert» i per als habitants de la localitat també al·ludeix a la idea de buit. I s'explica el concepte des del punt de vista de tres joves que busquen el seu camí.

Enmig del no-res que és el Sàhara creixen les generacions a les quals el Marroc va negar el país des de 1975. El temps present passa matant les hores però des del punt de vista dels joves és diferent. Són un grup d'amics que viuen en un campament de refugiats en ple desert.

Segons el crític de cinema Mn. Peio Sánchez, el documental permet d'analitzar la problemàtica d'aquests refugiats aïllats en aquesta localitat: «Els creuen que hi ha una sortida esperançadora i miraran d'arribar-hi amb tots els seus esforços.»

Crist viu: el gran anunci per a tots els joves

Sant pare Francesc

111. Més enllà de qualsevol circumstància, a tots els joves vull anunciar-los ara el més important, la primera cosa, això que mai no s'hauria de callar. És un anunci que inclou tres grans veritats que tots necessitem escoltar sempre, una vegada i una altra.

112. Abans de tot vull dir a cada un la primera veritat: «Déu t'estima.» Si ja ho havies sentit, no importa, t'ho vull recordar: Déu t'estima. No en dubtis mai, més enllà del que et passi en la vida. En qualsevol circumstància, ets infinitament estimat.

115. Per a ell realment ets valuós, no ets pas insignificant, li importes, perquè ets obra de les seves mans. Per això et presta atenció i et recorda amb afecte. Has de confiar en el «record de Déu: la seva memòria no és pas un "disc dur" que enregistra i emmagatzema totes les nostres dades; la seva memòria és un cor tendre de compassió, que s'alegra eliminant definitivament qualsevol vestigi del mal». No vol portar el compte dels teus errors i, en tot cas, t'ajudarà a aprendre quelcom també de les teves caigudes. Perquè t'estima. Intenta quedar-te un moment en silenci deixant-te estimar per ell. Intenta fer callar totes les veus i crits interiors i queda't un instant en els seus braços d'amor.

118. La segona veritat és que Crist, per amor, es va lliurar fins al final per salvar-te. Els seus braços oberts a la creu són el signe més preciós d'un amic capaç d'arribar fins a l'extrem.

121. El seu perdó i la seva salvació no són pas una cosa que hàgim comprat, o que hàgim d'adquirir amb les nostres obres o amb els nostres esforços. Ell ens perdona i ens allibera gratis. El seu lliurament en la creu és una cosa tan gran que nosaltres no podem ni devem pagar-ho, només hem de rebre-ho amb immensa gratitud i amb l'alegria de ser tan estimats abans que poguéssim imaginar-ho: «Ell ens ha estimat primer» (1Jn 4,19).

124. Però hi ha una tercera veritat, que és inseparable de l'anterior: ell viu! Cal tornar-ho a recordar sovint, perquè correm el risc de prendre Jesucrist només com un bon exemple del passat, com un record, com algú que ens va salvar fa dos mil anys. Això no ens serviria de res, ens deixaria iguals, això no ens alliberaria. El qui ens omple amb la seva gràcia, el qui ens allibera, el qui ens transforma, el qui ens guareix i ens consola és algú que viu. És Crist ressuscitat, ple de vitalitat sobrenatural, vestit d'infinita llum. Per això deia sant Pau: «Si Crist no ha ressuscitat, la vostra fe és il·lusòria» (1Co 15,17).

